

Уітнесс Лі

Бог
воскресіння

Уїтнесс Лі

Бог
воскресіння

*Інші безкоштовні матеріали
доступні за адресою:*

<https://lsm.org/ukr>

«Живий потік»

Анахайм • 2000

© «Живий потік», 2000

Переклад з англійської.

Англійська назва книги:
«*THE GOD OF RESURRECTION*»

Друге видання. Тираж 5000 прим.

Опубліковано видавництвом «Живий потік»:
Living Stream Ministry
1853 W. Ball Road, Anaheim, CA 92804 U.S.A.
P. O. Box 2121, Anaheim, CA 92814 U.S.A.

Усі права захищені. Жодна частина цього видання не може бути репродукована або розмножена, повністю чи частково, ні в якій формі і ніякими засобами — чи то графічними, чи електронними або механічними, включаючи фотокопіювання, запис на магнітний носій та інформаційно-пошукові системи, якщо на це нема письмового дозволу видавництва.

Для розповсюджувачів у вашому регіоні:
інформацію про інші книги дивіться
на останній сторінці.

Надруковано в Україні

ISBN 0-7363-0028-7

БОГ ВОСКРЕСІННЯ

«Над міру й над силу були ми обтяжені, так що ми не надіялися навіть жити. Та самі ми в собі мали присуд на смерть, щоб нам не покладати надії на себе, а на Бога, що воскрешає мертвих» (2 Кор. 1:8-9).

«Хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день у день відновляється внутрішній. Бо теперішнє легке наше горе достачає для нас у безмірнім багатстві славу вічної ваги» (2 Кор. 4:16-17).

«Ті нас за короткого часу карали, як їм до вподоби було, Цей же на користь, щоб ми стали учасниками Його святости» (Євр. 12:10).

«І знаємо, що тим, хто любить Бога, хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре. Бо кого Він передбачив, тих і призначив, щоб були подібні до образу Сина Його, щоб Він був перворідним поміж багатьма братами» (Рим. 8:28-29).

«Богом... Який оживляє мертвих...» (Рим. 4:17).

«Я є [грецьк.]... і Живий. І був... мертвий... ось... Живий на вічні віки, амінь!» (Об. 1:17-18).

Страждання — доля всіх мешканців землі. Ніхто не може уникнути його. Деякі люди думають, що коли вірити в Господа і жити зі страхом перед Ним, то жодне лихо тебе не тор-

кнеться, та безліч християн зазнають жахливого лиха, а деякі, ті що живуть у життєвому стиканні з Богом, зазнають постійних страждань.

Неспасені завжди запитують: «Якщо Бог любить світ, то чому Він дозволяє бути всім цим бідам?». А спасені завжди запитують: «Якщо Бог любить Своїх дітей, то чому Він дозволяє, щоб із ними трапилось стільки нещастя?». Інші йдуть ще далі і запитують: «Чому чим духовнішим стаєш, тим більше труднощів переживаєш?». Це практичні запитання, а не просто теоретична гра слів, і потрібно розібратися з ними. Чому людина, створена Богом, є об'єктом страждань протягом усього свого життя? Чому люди продовжують страждати, навіть після того, як стають дітьми Божими? І чому людські страждання повинні рости з ростом їх вірності Богу?

У молоді роки я багато часу провів за вивченням цієї проблеми страждання; але оскільки моє пізнання Господа було поверховим, я здобув із свого вивчення лише такі висновки: (1) Людині властиво помилятися, тому страждання необхідні для виправлення її. (2) Страждання необхідні для втіхи інших, тому ті, хто не страждали, не можуть посправжньому допомогти іншим людям. (3) Покарання стражданнями важливе для придбання терпіння, бо як говориться в Посланні до римлян 5:3: «Утиски приносять терпеливість». (4) Страждан-

ня неминучі при формуванні нас у посудини, що придатні для Бога.

Я визнаю, що всі ці чотири висновки, до яких я прийшов молодим, правильні; але вони не дуже високі. Кінцевою метою всіх страждань є здійснення вічного Божого задуму. Цей задум відкривається нам через Писання, та здійснитись в нас може тільки через страждання. І для його здійснення необхідне безпосереднє пізнання Бога, і не тільки як Бога живого, але також і як Бога воскресіння.

Переживання будь-якої спасеної людини дає, принаймні, невелике свідчення про те, що Бог є живим Богом, та порівняно небагато із спасених усвідомлює, що Бог, який живе в них, — Бог воскресіння. Якщо не розуміти різниці між живим Богом і Богом воскресіння то в міру просування вперед у нашому переживанні може виникнути дуже багато проблем. Я хочу навести одне просте пояснення цієї різниці.

Воплотіння означало собою величезний перелом у всесвіті. До воплотіння Бог був Богом, а людина — людиною. У Бога не було людського елемента, а в людині не було божественного елемента. Бог і людина були зовсім різні. Та одного разу «Слово стало плоттю», і цей день став поворотним пунктом в історії всесвіту. Завдяки цьому закінчилось одне домовпорядкування і почалось інше. (Звичайно, ми говоримо з точки зору людини як творіння часу, а не з точки зору Бога у вічності, що не має часу.)

З воплотіння почалось домовпорядкування, в якому Бог і людина з'єднались в одне. В Писанні проголошено, що Слово, яке стало плоттю, називається «Еммануїл», що означає «Бог з людиною». Це Ім'я означає не просто присутність Бога серед багатьох людей; воно означає Його вступ у людство. У Віфліємі сталося народження Особи, що мала подвійну природу. В цій другій Особі об'єднались Бог і людина. До того моменту всі нащадки Адама мали тільки одну природу, але з того моменту з'явився Хтось, що має дві природи, людську і божествену. Він був справжньою людиною і справжнім Богом. Цей Хтось — Ісус із Назарету, який був і божественним, і людським, став джерелом збентеження для багатьох людей. Вони запитували Його: «Хто ти?». І запитували один одного: «Що це за людина?». Вони ясно усвідомлювали, що Він був людиною, однак, оскільки в Ньому було так багато божественного, то Він являв проблему для Своїх сучасників. «Еммануїл», «Бог, явлений у плоті», — ось в чому значення воплотіння!

Та воплотіння — це лише половина таємниці. Друга половина — це воскресіння. Воплотіння — це вхід Бога в людину; воскресіння — це вхід людини в Бога. Воплотіння привнесло божественний вміст у людське життя. Після воплотіння можна було сказати: на землі є Людина, в житті якої є божественний елемент. Але, тільки після воскресіння стало можливим сказати: в небесах є Бог, в

кому є людський елемент. Ось у чому значення воскресіння!

Чому ми підкреслюємо різницю між живим Богом і Богом воскресіння? Тому, що живий Бог може лише діяти від імені людини, але Його природа не може злитись з природою людини. Коли ж працює Бог воскресіння, то сама Його природа впроваджується в природу людини. Брати та сестри, будь ласка, зверніть особливу увагу на те, що навіть коли живий Бог виконує якісь дії від вашого імені, то після цього, як і до того, Він, як і раніше, Він, а ви є ви. Його робота від вашого імені не наділяє вас нічим від Його природи. Живий Бог може діє від імені людини, однак природа живого Бога не може поєднатись з природою людини. Коли ж діє Бог воскресіння, то Він передає Себе людині через те, що для неї робить. Дозвольте навести два приклади.

Коли діти Ізраїля потрапили в безнадійне становище в пустині, живий Бог відкрив їм шлях через Червоне море. Розділення Червоного моря було чудом, що показало їм те, що Бог є живим Богом, однак це чудо, здійснене для них, ні в якій мірі не привнесло в них життя Бога. Вони стали свідками багатьох інших божественних дій у пустині — наприклад, Бог дав їм хліб із небес і воду зі скелі, але, незважаючи на ці та багато інших чудес, зроблених для них Богом, нічого від Самого Бога не передалось їм.

На противагу цьому апостол Павло свідчить про пізнання ним не тільки живого Бога, а й Бога воскресіння. Павло зазнав стільки суворих випробувань, що не надіявся залишитися в живих, але якраз таким чином він навчився покладатись на Бога, який воскрешає мертвих. Коли Бог воскресіння діяв у ньому, воскрешаючи його з мертвих, це божествене діяння не тільки виконало щось для Павла; воно також передало Павлу саму природу Бога.

Брати та сестри, тут потрібно бачити докорінну відмінність. Чудеса, зроблені для Ізраїля в пустині, були діями живого Бога, але незважаючи на безліч чудес, здійснених для них, нічого від Бога не ввійшло до їхнього складу. Чудеса, зроблені для Павла, були зроблені Богом воскресіння, і кожне нове чудо вносило нову міру Самого Бога в життя Павла. На жаль! Хоч із часу воскресіння пройшло не одне покоління, багато християн майже нічого не знають про Бога воскресіння і цікавляться тільки живим Богом. Дозвольте мені проілюструвати це на прикладі з нашого повсякденного життя.

Один брат серйозно захворює. Його хвороба вважається безнадійною, але Бог поступає з ним милосердно і робить заради нього чудо, так що він одужує. Згодом цей брат свідчить про те, що Бог є живий Бог. Однак, невдовзі після одужання він повністю поринає у світ. Навіть живучи у світі, він все одно пам'ятає, що Бог є

живий Бог і що Бог оберігає його життя від смерті. Але він не переживає ніякого приросту божественного життя: він пережив лише чудо зцілення.

Захворює інший брат. Проходить день за днем без найменших ознак поліпшення. Довгий час він перебуває на краю могили. Але потім, коли він уже і не надіється залишитись у живих, в глибині своєї істоти він поступово починає усвідомлювати Бога. Життя воскресіння починає діяти всередині і в ньому пробуджується усвідомлення того факту, що це життя воскресіння є життям, яке може перемогти всі страждання і навіть поглинути смерть. Він, як і раніше, переживає велику слабкість і нестерпно страждає, однак у ньому поглиблюється усвідомлення того, що Бог діє не для проголошення Своєї могутності через зовнішні діяння, а для передачі Себе йому. Поступово йому відкривається світло, і поступово повертається здоров'я. Цей брат переживає не просто зцілення, він входить у нове переживання Бога. Перший брат міг свідчити про чудо, створене в його тілі, і незабаром після цього повністю занурився у світ; але якщо свідчить цей брат, то в його словах немає нічого сенсаційного, і він не робить ніякого особливого наголосу на зціленні, однак у його житті видно Бога.

Дозвольте лише як приклад розповісти одну історію. Один брат, який займався експортом, домовився відправити партію товару визначе-

ним кораблем. Якимось чином товар затримався і був відправлений наступним кораблем. Через деякий час він дізнався, що судно, яким він спочатку збирався відправити товар, потонуло. Як дякував він Богу за Його пануючу благодать: «О Боже, — говорив він, — яке досконале Твоє водійство! Ти дійсно істиний і живий Бог».

Через деякий час той же брат заразився туберкульозом і до того ж у нього також виникла проблема з травленням. Туберкульоз вимагав особливої дієти, в той час як через проблеми з травленням її не можна було застосувати. Він був у жахливому стані, але жінка заспокоїла його, сказавши: «Хіба ти не пам'ятаєш випадку, що стався два місяці тому, коли Бог урятував партію товару? О, наш Бог істиний і живий Бог». Але тепер Бог не здавався уже ні істиним, ні живим, тому що чим більше молилася ця пара, тим більше брат стікав кров'ю; чим більше вони молились, тим сильнішою ставала хвороба травлення. Він був у повному розпачі. Врешті-решт, він почав сумніватись, також, як і його жінка. Через декілька місяців його бізнес зупинився. Його здоров'я постійно погіршувалось, а фінансові ресурси поступово скорочувались, доки він і його жінка не дійшли до межі відчаю. У своїй безвихідній ситуації вони зібрали всю свою об'єднану віру і знову помолились: «О Бог, ти живий Бог. Ми віримо, що Ти все одно будеш мило-

стивий до нас». Але наступного дня у хворого знову була кровотеча, і ні він, ні його жінка вже не могли більше вживати віру. Живий Бог зник з їхнього горизонту! Друзі та родичі називали хворобу цього брата безнадійною, і висновок лікарів підтверджував їхню думку.

Однак це ще не кінець. У внутрішньому житті цього брата стався перелом. У нього з'явилося осяяння (хоча він не міг тоді назвати це так, як називаємо ми зараз), що хоча він знав Бога як Бога живого, він не знав Його як Бога воскресіння. Він знав доктрину воскресіння, але не знав реальності воскресіння. Він знав у переживанні, що Бог ввійшов у його життя, але не переживав того, що сам ввійшов у життя Бога. Йому стало зрозуміло, що з часу свого навернення до того самого моменту, у нього було життя Бога, а він не жив Його. Навіть молячись Богу, він жив незалежно від Нього. Він побачив, що навіть його віра в Бога була його власною вірою, його довіра Богу була його власною довірою. Він побачив усі свої зусилля догодити Богові як щось чуже Богові. Він був повен розкаювань. Він ненавидів себе. Його видужання більше його не цікавило. Його обставини його більше не цікавили. Тепер його цікавив тільки він сам. Він став глибоко усвідомлювати, що те, що він вважав самим духовним служінням, було чуже божественному життю. Ніхто нічого не проповідував йому, але Святий Дух дав йому глибоке усвідомлення його інди-

відуалізму. Він безжалісно засудив себе і припинив і думати про полі-пшення здоров'я чи обставин. І тут трапилося щось дивне — його здоров'я почало поліпшуватись. Ніхто не знав, коли і як відбулося зцілення. Просто сили поступово збільшувались до того часу, поки він не став зовсім здоровим. Раніше він міг свідчити лише про живого Бога, і все його минуле життя йшло незалежно від Бога; тепер же він пізнав Бога воскресіння, і його життя почало залежати від життя воскресіння.

Брати та сестри, пам'ятайте, що Бог дає нам пройти через різні страждання саме для того, щоб ми пізнали Його як Бога воскресіння. Він постійно веде нас у смерть, тому що тільки в смерті ми можемо пережити життя воскресіння.

Біблія говорить про два творіння, давнє і нове. Божественна природа не населяє давнє творіння, саме тому воно стало давнім. Де є Бог, там завжди новизна. Вишній Єрусалим зветься «Новим Єрусалимом» тому, що він наповнений Богом. Перше творіння, навіть будучи творінням живого Бога, не має в собі божественного вмісту, але те, що Бог воскресіння підіймає з мертвих, має як божественний так і людський вміст, тим самим являє собою поєднання із створеного і нествореного життя. Перше творіння, хоча і створене Самим Богом, Самим же Богом віддається смерті, щоб постати у воскресінні як творіння з подвійною

природою, тобто як поєднання природи Бога і людини.

Цей принцип повинен застосовуватись до нас особисто і до всіх наших взаємовідносин з іншими людьми. Гармонійно працюючі співробітники, що люблять один одного, можуть вважати, що їхня взаємна любов і співробота є духовними речами; і багато хто розглядає це подібним чином. Однак це може бути просто добрими людськими взаєминами без будь-якого божественного вмісту. Але одного разу на ці взаємини опускається рука Господа, і співробітні приходять кінець. Через якусь невизначену причину співробітники вже не можуть більше працювати разом. Вони мучаться через це, моляться і прагнуть відтворення попередньої гармонії; та чим більше вони моляться, тим більше гармонія зникає від них. Потім одного разу, коли вони вже мертві для свого минулого переживання, вони виявляють, що знаходяться у нових взаємовідносинах — не просто єдності людської природи, а в людському і божественному єднанні.

Хоча давнє створіння виникло завдяки могутній руці живого Бога, Сам Він не був у ньому. Воно створене Ним і являє Його могутність, але воно не являє Його присутності. Яким чином давнє створіння може перетворитися в нове? Шляхом входження в нього Бога. Проте як забезпечити це входження? Ось тут-то і виникають головні труднощі. Давня природа повинна бути розбита, щоб вивільнити для Нього шлях.

Брати та сестри, все в нашому житті повинно пройти через найвище випробовування смертю, щоб розчистити шлях для Бога воскресіння. Якщо ви знаєте тільки живого Бога, то ваше знання занадто об'єктивне. Бог є Бог, а ви є ви. Потрібно пізнати Бога воскресіння; і тільки через смерть Він може пробити Собі шлях у ваше життя.

До того, як я приїхав сюди, я відвідав велику текстильну фабрику в Манілі. Там я спостерігав процес виготовлення тканин. Коли прекрасна тканина готова, я побачив, як відбувається інший процес. Ця прекрасна тканина занурювалась у ванну з фарбою, де вона втрачала всю свою красу. Це було сумне видовище. Але саме через такий стан фарба просочувала тканину, і новий елемент додавався до неї. Те ж саме відбувається із старим створінням. Для насичення присутністю Божою воно повинно пройти через руйнівний процес.

Я був глибоко вражений, коли стояв на цій фабриці, спостерігаючи два процеси і порівнюючи тканини, які з'являлись після першого і після другого. Тканина була одна й та ж, але проходячи через стан, що тимчасово руйнував її привабливість, вона одержувала нову і постійну красу.

В чому значення страждання? Воно в тому, що те руйнування, яке воно приносить давньому створінню, дає Богу воскресіння можливість вкласти Себе у Свої створіння так, що ці створіння вихо-

дять із процесу смерті з божественним елементом у своєму складі. Найважливішою метою страждання в цьому всесвіті, особливо стосовно дітей Божих, є те, що сама природа Божа впроваджується в людину. «Хоч нищиться зовнішній наш чоловік, зате день у день відновляється внутрішній». Через процес зовнішнього тління проходить внутрішній процес, який додає нову складову в наше життя.

Улюблені брати та сестри, через тягар і тиск божественний елемент упроваджується в саму тканину нашого єства, щоб ми перестали бути безколірними християнами, та здобули небесний колір у нашому житті, якого не було раніше. Все інше, що викликає собою страждання у всесвіті, не має значення; головне в тому, щоб привести тих, кого живий Бог зробив володарями створеного життя, в нестворене життя Бога воскресіння. Саме через переживання смерті, що приходять через страждання, життя створіння поєднується з життям Творця. Живого Бога ми можемо пізнати без таких сильних переживань, але до пізнання Бога воскресіння ми приходимо тільки через смерть.

Страждання — це доля християн, призначена Богом. Радість християн міститься не у зовнішніх речах, а в тому, щоб насолоджуватись Богом серед випробовувань. Павло і Сила могли радіти і співати Йому хвалу, перебуваючи у в'язниці, тому що їхня радість йшла не від зовнішніх обставин,

а із внутрішнього насолодження Богом. В короткому Посланні ап. Павла до филип'ян, написаному під час його ув'язнення, є більше двох десятків нагадувань про радість. У глибокій біді він міг, як і раніше, бути радісним, тому що у своїй біді він навчився пізнавати Христа, здобувати Його і насолоджуватись Ним. Всі його зовнішні обставини вели до смутку, але саме в смутку в нього передавався Христос, як джерело його радості.

Улюблені брати та сестри, чи хочете ви бути причетниками нового створіння? Чи хочете ви пізнати вічну новизну? Тоді потрібно дати згоду Богові, коли Він прагне провести вас через руйнівний процес. І не треба боятись, тому що Бог знає, скільки страждань дати. Він знавець у відмірюванні страждань для нас. Він зважає все з незмінною точністю, і вибирає саме те випробовування, яке відповідає цілі. Він незмінно вибирає долю кожного з певною метою: збільшення божественного вмісту в нашому житті. Якщо Він карає нас, то це завжди «на користь, щоб ми стали учасниками Його святості». «І знаємо, ...хто покликаний Його постановою, усе допомагає на добре». Що таке добро? Те, що ми стаємо «подібними образу Сина».

У цей час друкуються такі книги й брошури В. Ні та У. Лі:

КНИГИ:

- Дерево життя
- Триєдиний Бог — життя для трьохчастинної людини
- Про Триєдиного Бога — Отця, Сина і Духа
- Нормальна християнська віра
- Наш людський дух
- Всеобіймаючий Христос
- Секрет досвідного пізнання Христа
- Божественне домоврядування
- Боже новозавітне домоврядування
- Уроки істини (підручник, I і II томи)
- Оновлюватися день за днем
- Бог Авраама, Ісаака та Якова
- Божественний потік
- Молитовне служіння Церкви
- Славна Церква

БРОШУРИ:

- Христос є Бог
- Христос є Дух і життя
- Сене людського життя
- Прикликання Імені Господа
- Дорогоцінна кров Христова
- Упевненість у спасінні, надійність і радість спасіння
- Два принципи поведінки
- Збільшення Христа
- Зростати ростом Божим
- Бог воскресіння

Щоб отримати *безкоштовно деякі із цих видань та безкоштовний журнал «ПОТІК»*, напишіть на адресу:

**Поширювачі високої та глибокої істини,
А/С 1983, ПОШТАМТ, м. ЧЕРНІГІВ, 14000.**

Інформація про платні книги надається за цією ж адресою.

**ДЛЯ ЗАПОБІГАННЯ ПОВЕРНЕННЯ ПОСИЛОК,
БУДЬ ЛАСКА, ПИШІТЬ ПОВНУ ТОЧНУ АДРЕСУ
ДРУКОВАНИМИ ЛІТЕРАМИ**